

[Anker Lau.]

dette blev slået i stykker brutalt den nat, helhedsløsningen blev trumfet igennem i det høje ting.

Jeg skal i øvrigt ikke blande mig i diskussionen om regeringsmulighederne efter valget. Det kan ikke tilkomme mig. De opgaver, der foreligger i dag, vil dog imidlertid også foreligge til løsning efter valget, og jeg håber da, at vore gamle partier, der alle har prøvet at bære et regeringsansvar, vil gennemgå en foryngelsens kur under valgkampen, ikke så meget med hensyn til alder som med hensyn til fordomsfri saglighed, der mere bygger på nutidens og fremtidens problemer end på fortidens. Jeg håber også, at man i samarbejde under den ene eller den anden form vil kunne finde hinanden, altså at valgkampen ikke bliver så hård og man bliver så hed i kampen, at det ikke kan lade sig gøre.

Der har været talt en del om en kulturpause. Nu er politik vel nok en væsentlig del af et folks kultur, og man kunne måske derfor sætte en streg under, at det, vi måske trænger til, i hvert fald i en periode efter valget, er en partipolitisk våbenstilstand, hvor man ligesom får tid til at opdage fællesinteressen, tid til at overveje alle de relativt nye problemstillinger sagligt og så prøve på under bevarelse af den sociale balance, men med fornøden styrke at fastlægge retningslinjer for en fremtid, som befolkningen i tryghed og med glæde og tilfredshed kan bygge deres hjem på uden frygt for, at resultatet af et velfærdsarbejde skal fortæres af inflationen og alle dens ulykkelige bivirkninger.

O. Mathiasen: Jeg har et par bemærkninger at gøre til den højtærede justitsminister og den lige så højtærede forsvarsminister i anledning af de spørgsmål, som jeg tillod mig underdanigst at stille de højtærede ministre i sidste uge, og som de to ministre har talt om i dag i relation til den tale, det ærede medlem hr. Aksel Larsen holdt i går.

Jeg vil gerne først sige, at jeg regner med, at alle medlemmer af det høje ting er helt tilfredse med, at der gives tingets medlemmer lejlighed og ret til at stille spørgsmål til ministrene, enten det nu foregår i spørgetiden om onsdagen eller ved behandlingen

af forslagene her i tinget. Jeg tror også, jeg tør sige, at alle ærede medlemmer er enige i, at det er af stor vigtighed for de partier, som ikke har den nære kontakt med regeringen, som andre partier har. Jeg er klar over, at disse spørgsmål tit lige så godt kunne stilles, om jeg så må sige, på tomandshånd, især da hvis det drejede sig om spørgsmål, der kun angik spørgeren personligt, men sådan er forholdet jo ikke. Man stiller spørgsmål, fordi man mener, at det har interesse for befolkningen, for offentligheden, at få oplysning om de sager, der spørges om, og når dette er tilfældet, er jeg sikker på, at samtlige ministre giver mig fuldt ud ret; når jeg hævder, at så er det også af stor betydning, at de pågældende ministre giver et sagligt og helt udtømmende svar, så vidt det da overhovedet er muligt at gøre det.

Det var helt igennem i en sådan fordragelighedens og nøgternhedens ånd, at jeg i sidste uge stillede et par spørgsmål til de højtærede ministre justitsministeren og forsvarsministeren angående en eventuel interneringslejr på Kettrupgård i Vendsyssel. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at når den højtærede justitsminister her sagde, at jeg byggede mit spørgsmål på rygter, så er det ikke rigtigt. Jeg nævnede ikke dette ord. Det var ikke rygter, der var tale om, det var oplysninger, som var fremsat offentligt dels til Carl Scharnberg, dels, hvad jeg er blevet bekendt med siden, i adskillige nordjyske blade, bl. a. Vendsyssel Tidende, nemlig oplysninger, som blev givet af forstanderen på Kettrupgård, hr. Ottesen.

Jeg ved med sikkerhed, at det ikke blot var mig, der var interesseret i et sagligt svar, det var heller ikke bare Carl Scharnberg; jeg ved bestemt, at mange landsmænd ville være interesseret i, at de to ministre havde konkrete og fyldestgørende oplysninger at give om, hvad der var sandheden om de eventuelle interneringslejrplaner. Og hvad var det så for et svar, vi fik? Ja, vi fik et svar, jeg må måske have lov til at sige et næsvist svar fra formanden for tilsynsrådet, et svar, som åbenbart morede det høje ting gevaldigt. Det skal jeg helt lade ligge. Men så fik vi et svar fra den højtærede justitsminister, som med sin sædvanlige, skal jeg sige ikke særlig store arrogance bl. a. sagde, at ministeren ikke